

Midfastosöndagen

Pastor Johannes Rydh
Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige

Predikan på distans, 15 mars 2026

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Bön: Käre himmelske Fader! Du som dagligen ger oss bröd till att äta för att stilla våra kroppars hunger, låt din helige Ande komma till oss och undervisa oss om det andliga brödet i Kristus, som skänker evigt liv genom din nåd. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext: Joh. 6:52–66 (3 årgången).

Judarna började tvista med varandra och säga: "Hur kan han ge oss sitt kött att äta?" Jesus svarade: "Amen, amen säger jag er: Om ni inte äter Människosonens kött och dricker hans blod, har ni inte liv i er. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen. Ty mitt kött är verklig mat och mitt blod är verklig dryck. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom. Liksom den levande Fadern har sänt mig, och jag lever därför att Fadern lever, så skall också den som äter mig leva därför att jag lever. Detta är det bröd som har kommit ner från himlen. Det är inte som det bröd fäderna åt och sedan dog. Den som äter detta bröd skall leva i evighet." Detta sade han när han undervisade i synagogan i Kapernaum.

Många av hans lärjungar som hörde det sade: "Det här är ett hårt tal. Vem står ut med att höra det?" Jesus förstod att hans lärjungar var upprörda över detta, och han sade till dem: "Tar ni anstöt av det här? Vad skall ni då säga, när ni får se Människosonen stiga upp dit där han redan var? Det är Anden som ger liv, köttet är inte till någon nytta. De ord som jag har talat till er är Ande och liv. Men det är några bland er som inte tror." – Jesus visste från början, vilka som inte trodde och vem det var som skulle förråda honom. – Han sade vidare: "Därför har jag sagt er att ingen kan komma till mig om det inte blir honom givet av Fadern."

Efter detta drog sig många av hans lärjungar tillbaka, så att de inte längre följde honom.

Idag undervisar Jesus oss om "livets bröd". Före predikotexten sade Jesus: "Jag är livets bröd. Era fäder åt manna i öknen, och de dog. Men det bröd som kommer ner från himlen är sådant att den som äter av det inte skall dö. Jag är det bröd som ger liv, det bröd som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet skall leva i evighet. Och brödet jag ger är mitt kött, för att världen skall leva." (Joh. 6:48–51) Detta gjorde många av åhörarna tveksamma, och de började tvista med varandra. Hur kunde det vara möjligt för Jesus att ge sitt kött till förtäring? Den sortens tal var anstötligt för dem.

Jesus fortsatte sin undervisning och sade: "*Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom.*" Han talar här om ett *andligt* ätande och drickande. Det var inte såsom det manna som Gud dagligen hade låtit falla över Israels folk i öknen. De som bakade bröd på det och åt dog likväl. Det gav inte evigt liv. Jesus talade heller inte om de fem bröden och två fiskarna som räckte till att mätta fem tusen män förutom kvinnor och barn, som vi läser om i evangelietexten från samma kapitel. Allt sådant hör till det dagliga brödet som alla människor behöver och som vi ber om i Fader Vår. Gud förser oss också med sådant bröd, men det innebär ofta stort slit i vardagen. Gud hade ju sagt att detta skulle ske "*i ditt anletes svett*". Sådana brödunder som Jesus hade gett prov på ville judarna gärna se mer av. Men detta som han nu talade var för dem "*ett hårt tal*".

När man läser Jesu formulering ligger det nära till hands att tänka att han här undervisar om nattvarden. Där ger han ju oss sin kropp och sin blod, och det för med sig en andlig välsignelse,

syndernas förlåtelse. Det är sant att Jesu ord om livets bröd också rätt beskriver den Frälsare som vi tar emot i altarets sakrament. Men Jesu undervisning skedde i Kapernaums synagoga innan nattvarden hade instiftats. Han sade: *"Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta."* (Joh. 6:35) Härav förstår vi att han talar om *trons andliga ätande och drickande*. Det betyder just detta: *"var och en som ser Sonen och tror på honom skall ha evigt liv"* (Joh. 6:40). Denna tro gäller ju även barnen, som inte ännu tagit del av sakramentet, och sådana som inte har någon rättrogen församling i närheten eller av annan omständighet inte har möjlighet att gå till nattvard.

Det är en god princip i uttolkningen av den heliga Skrift att man inte som grund för en lära åberopar ställen som inte handlar om den läran. Därför måste vi vara på vår vakt när denna text används för att förvanska läran om nattvarden. När Jesus säger *"Det är Anden som ger liv, köttet är inte till någon nytta"*, så betyder det inte att nattvarden är en symbolisk, kraftlös ceremoni. Nej, Jesus säger här att det är *vårt onda kött* som är till ingen nytta. Det kan aldrig frälsa oss. Aposteln Paulus skriver: *"Köttets sinne är död, men Andens sinne är liv och frid."* (Rom. 8:6) Endast tron allena gör oss saliga.

Att äta och dricka av Kristi kropp och blod är i detta sammanhang alltså ingenting annat än att jag tror på honom som min personliga frälsare. Han gav sin kropp och sitt blod på korset för just mig, så att jag skulle befrias från synden, döden och djävulen. Det är ett ätande som sker inte med munnen utan i hjärtat. Det är att tro att Gud själv har blivit människa med kropp och blod, och att i denna kropp som led och dog på korset bor gudomens hela fullhet (Kor. 2:9) Det är att ta emot evangeliets budskap att Guds Son har försonat hela världen utan vår medverkan, så att vi får ta emot hans rättfärdighet och leva genom tron, trots vår egen ofullkomlighet. Den som inte tror, inte litar till detta försoningsoffer av Kristi kött på Golgata, har inte liv i sig, säger Jesus.

Det är ett *"hårt tal"* för alla som med sitt mänskliga förnuft har byggt sig en världsbild där människan själv bidrar till sin frälsning med sina egna gärningar. Så talar den gamle människan, vårt syndiga kött, som vill sätta sig själv i centrum. Vår onda natur vill inte höra på domsorden: *"Om ni inte äter Människosonens kött och dricker hans blod, har ni inte liv i er."* Den kan heller inte tro att Jesus är Guds Son och samtidigt sann människa, född av en kvinna. Ett av skälen till att judarna i våra texter avvisade Jesus var att han hade sagt sig komma från himlen, men de kände till hans familj och hade sett honom växa upp. *"De sade: Den här Jesus, är han inte Josefs son, och känner inte vi hans far och mor? Hur kan han då säga: Jag har kommit ner från himlen?"* (Joh. 8:42) De tog anstöt av hans ord, och även bland lärjungarna som hade följt honom var det många som drog sig tillbaka.

Denna otro och onda natur måste brytas ner. Även detta sker endast genom Guds verk. Vi kan inte förbereda oss att ta emot nåden eller ge vårt samtycke till omvändelsen. Jesus säger: *"Ingen kan komma till mig om det inte blir honom givet av Fadern."* Så är det helt och hållet Guds gärning att vi tror. När vi genom den helige Ande och Guds nåd fått förlåtelsen och tron i våra hjärtan, må vi då förbli vid Jesus och inte ta anstöt av honom, och liksom Simon Petrus bekänna: *"Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tror och förstår att du är Guds Helige."* (Joh. 8:68–69)

Amen.

Bön: Herre Jesus Kristus, du levande Guds bröd, som kommit ned från himmelen för att ge världen liv. Vi ber dig: Styrk oss med dina ord, som är Ande och liv och mätta oss med vårt dagliga bröd. Men ge oss också det eviga livets bröd, som räcker för alla, och som förenar oss med dig. Hjälp oss att i din församling alltid upphöja och lova ditt heliga namn. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålmod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.